

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7630 *Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció de les infraestructures crítiques.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Els estats moderns s'enfronten actualment a diferents desafiaments que confereixen a la seguretat nacional un caràcter cada vegada més complex. Aquests nous riscos, generats, principalment, per la globalització, i entre els quals es compten el terrorisme internacional, la proliferació d'armes de destrucció massiva o el crim organitzat, se sumen als ja existents, dels quals el terrorisme tradicional era un exponent.

En aquest marc, cada cop és més gran la dependència que les societats tenen del complex sistema d'infraestructures que donen suport al desenvolupament normal dels sectors productius, de gestió i de la vida ciutadana en general, i el fan possible. Aquestes infraestructures solen ser summament interdependents entre si, raó per la qual els problemes de seguretat que es poden desencadenar en cascada a través del mateix sistema tenen la possibilitat d'ocasionar fallades inesperades i cada vegada més greus en els serveis bàsics per a la població.

Fins a tal punt és així, que qualsevol interrupció no volguda –fins i tot de curta durada i deguda a causes naturals o tècniques, o bé a atacs deliberats– podria tenir conseqüències greus en els fluxos de subministraments vitals o en el funcionament dels serveis essencials, a més de provocar perturbacions i disfuncions greus en matèria de seguretat, cosa que és objecte d'atenció especial per al Sistema Nacional de Gestió de Situacions de Crisi.

Dins de les prioritats estratègiques de la seguretat nacional hi ha les infraestructures, que estan exposades a una sèrie d'amenaces. Per protegir-les es fa imprescindible, d'una banda, catalogar el conjunt de les que presten serveis essencials a la nostra societat i, de l'altra, dissenyar un planejament que contingui mesures de prevenció i protecció eficaces contra les possibles amenaces envers aquestes infraestructures, tant en el pla de la seguretat física com en el de la seguretat de les tecnologies de la informació i les comunicacions.

En aquesta línia, s'han emprès diverses actuacions en l'àmbit nacional, com l'aprovació, per la Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior, d'un primer Pla nacional de protecció de les infraestructures crítiques, de 7 de maig de 2007, així com l'elaboració d'un primer Catàleg nacional d'infraestructures estratègiques. Així mateix, amb data 2 de novembre de 2007, el Consell de Ministres va aprovar un Acord sobre protecció d'infraestructures crítiques, mitjançant el qual es va donar un impuls decisiu en aquesta matèria. El desplegament i l'aplicació d'aquest Acord suposa un avanç qualitatiu de primer ordre per garantir la seguretat dels ciutadans i el funcionament correcte dels serveis essencials.

Paral·lelament, també hi ha una sèrie d'actuacions desenvolupades a escala internacional en l'àmbit europeu: després dels terribles atemptats de Madrid, el Consell Europeu del juny de 2004 va instar la Comissió Europea a elaborar una estratègia global sobre protecció d'infraestructures crítiques. El 20 d'octubre de 2004 la Comissió va adoptar una Comunicació sobre protecció de les infraestructures crítiques en la lluita contra el terrorisme, que conté propostes per millorar la prevenció, la preparació i la resposta d'Europa

davant d'atemptats terroristes que les afectin. Posteriorment, el desembre de 2004, el Consell va aprovar el PEPIC (Programa europeu de protecció d'infraestructures crítiques) i va posar en marxa una xarxa d'informació sobre alertes en infraestructures crítiques (Critical Infrastructures Warning Information Network-CIWIN).

En l'actualitat, l'entrada en vigor de la Directiva 2008/114 del Consell, de 8 de desembre, sobre la identificació i la designació d'infraestructures crítiques europees i l'avaluació de la necessitat de millorar-ne la protecció (d'ara endavant, Directiva 2008/114/CE), constitueix un pas important en la cooperació en aquesta matèria al si de la Unió. En aquesta Directiva s'estableix que la responsabilitat principal i última de protegir les infraestructures crítiques europees correspon als estats membres i als operadors d'aquestes infraestructures, i es determina el desenvolupament d'una sèrie d'obligacions i d'actuacions per part dels estats esmentats, que s'han d'incorporar a les legislacions nacionals.

Les actuacions necessàries per optimitzar la seguretat de les infraestructures s'emmarquen principalment en l'àmbit de la protecció contra agressions deliberades i, molt especialment, contra atacs terroristes, i és per això que són liderades pel Ministeri de l'Interior.

Tanmateix, la seguretat de les infraestructures crítiques exigeix preveure actuacions que vagin més enllà de la mera protecció material contra possibles agressions o atacs, raó per la qual és inevitable implicar altres òrgans de l'Administració General de l'Estat, de les altres administracions públiques, d'altres organismes públics i del sector privat. Aquestes infraestructures crítiques depenen cada vegada més de les tecnologies de la informació, tant per a la seva gestió com per a la seva vinculació amb altres sistemes, per a la qual cosa es basen, principalment, en mitjans d'informació i de comunicació de caràcter públic i obert. Cal comptar, per tant, amb la cooperació de tots els actors involucrats en la regulació, la planificació i l'operació de les diferents infraestructures que proporcionen els serveis essencials per a la societat, sens perjudici de la coordinació que ha d'exercir el Ministeri de l'Interior en col·laboració amb les comunitats autònomes.

En conseqüència, i atesa la complexitat de la matèria, la seva incidència sobre la seguretat de les persones i sobre el funcionament de les estructures bàsiques nacionals i internacionals, i en compliment del que estipula la Directiva 2008/114/CE, es fa necessari elaborar una norma l'objecte de la qual és, d'una banda, regular la protecció de les infraestructures crítiques contra atacs deliberats de tota mena (tant de caràcter físic com cibernètic) i, d'altra banda, la definició d'un sistema organitzatiu de protecció d'aquestes infraestructures que aglutini les administracions públiques i entitats privades afectades. Com a peça bàsica d'aquest sistema, la Llei crea el Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques com a òrgan d'assistència al secretari d'Estat de Seguretat en l'execució de les funcions que se li encarreguen com a òrgan responsable del sistema.

Per tant, la finalitat d'aquesta norma és establir mesures de protecció de les infraestructures crítiques que proporcionin una base adequada sobre la qual s'estableixi una coordinació eficaç de les administracions públiques i de les entitats i organismes gestors o propietaris d'infraestructures que prestin serveis essencials per a la societat, a fi d'aconseguir una seguretat millor per a aquelles.

Sobre aquesta base, se sustenten el Catàleg nacional d'infraestructures estratègiques (conforme a la comunicació del Consell de la Unió Europea de 20 d'octubre de 2004, que assenyalava que cada sector i cada Estat membre ha d'identificar les infraestructures que són crítiques en els seus territoris respectius) i el Pla nacional de protecció d'infraestructures crítiques, com a principals eines en la gestió de la seguretat de les nostres infraestructures.

La Llei consta de 18 articles, estructurats en 3 títols. El títol I es destina a les definicions dels termes encunyats per la Directiva 2008/114/CE, així com a establir les qüestions relatives a l'àmbit d'aplicació i l'objecte. El títol II es dedica a regular els òrgans i instruments de planificació que s'integren en el Sistema de Protecció de les Infraestructures Crítiques. El títol III estableix, finalment, les mesures de protecció i els procediments que han de

derivar de l'aplicació de la norma esmentada. Així mateix, la Llei consta de quatre disposicions addicionals i cinc disposicions finals.

Si bé el contingut material de la Llei és eminentment organitzatiu, especialment quant a la composició, les competències i el funcionament dels òrgans que integren el Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques, com també pel que fa als diferents plans de protecció, s'ha optat per dotar aquesta norma de rang legal, d'acord amb el criteri del Consell d'Estat, a fi de poder cobrir suficientment les obligacions que la Llei imposa i que requereixen una cobertura legal específica.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir les estratègies i les estructures adequades que permetin dirigir i coordinar les actuacions dels diferents òrgans de les administracions públiques en matèria de protecció d'infraestructures crítiques, prèvia identificació i designació d'aquestes, per millorar la prevenció, la preparació i la resposta del nostre Estat davant d'atemptats terroristes o altres amenaces que afectin infraestructures crítiques. Per a això s'impulsa, a més, la col·laboració i la implicació dels organismes gestors i propietaris de les infraestructures esmentades, per tal d'optimitzar el grau de protecció d'aquestes contra atacs deliberats de tota mena, a fi de contribuir a la protecció de la població.

2. Així mateix, aquesta Llei regula les obligacions especials que han d'assumir tant les administracions públiques com els operadors de les infraestructures que es determinin com a infraestructures crítiques, segons el que disposen els paràgrafs e) i f) de l'article 2 de la mateixa Llei.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Servei essencial: el servei necessari per al manteniment de les funcions socials bàsiques, la salut, la seguretat, el benestar social i econòmic dels ciutadans, o el funcionament eficaç de les institucions de l'Estat i les administracions públiques.

b) Sector estratègic: cada una de les àrees diferenciades dins de l'activitat laboral, econòmica i productiva, que proporciona un servei essencial o que garanteix l'exercici de l'autoritat de l'Estat o de la seguretat del país. La seva categorització es determina a l'annex d'aquesta norma.

c) Subsector estratègic: cada un dels àmbits en què es divideixen els diferents sectors estratègics, conforme a la distribució que contingui, a proposta dels ministeris i organismes afectats, el document tècnic que aprovi el Centre Nacional de Protecció de les Infraestructures Crítiques.

d) Infraestructures estratègiques: les instal·lacions, xarxes, sistemes i equips físics i de tecnologia de la informació sobre les quals descansa el funcionament dels serveis essencials.

e) Infraestructures crítiques: les infraestructures estratègiques el funcionament de les quals és indispensable i no permet solucions alternatives, per la qual cosa la seva pertorbació o destrucció tindria un impacte greu sobre els serveis essencials.

f) Infraestructures crítiques europees: les infraestructures crítiques situades en algun Estat membre de la Unió Europea, la pertorbació o destrucció de les quals afectaria greument almenys dos estats membres, tot això d'acord amb la Directiva 2008/114 del Consell, de 8 de desembre, sobre la identificació i la designació d'infraestructures crítiques europees i l'avaluació de la necessitat de millorar-ne la protecció (d'ara endavant, Directiva 2008/114/CE).

g) Zona crítica: la zona geogràfica contínua on estiguin establertes diverses infraestructures crítiques a càrrec d'operadors diferents i interdependents, que sigui declarada com a tal per l'autoritat competent. La declaració d'una zona crítica té per objecte facilitar la millor protecció i una coordinació més gran entre els diferents operadors titulars d'infraestructures crítiques o infraestructures crítiques europees radicades en un sector geogràfic reduït, així com amb les forces i cossos de seguretat de l'Estat i les policies autonòmiques de caràcter integral.

h) Criteris horitzontals de criticitat: els paràmetres en funció dels quals es determina la criticitat, la gravetat i les conseqüències de la pertorbació o destrucció d'una infraestructura crítica s'avaluen en funció de:

1. El nombre de persones afectades, valorat en funció del nombre potencial de víctimes mortals o ferits amb lesions greus i les conseqüències per a la salut pública.
2. L'impacte econòmic en funció de la magnitud de les pèrdues econòmiques i el deteriorament de productes i serveis.
3. L'impacte mediambiental, degradació en el lloc i els voltants.
4. L'impacte públic i social, per la incidència en la confiança de la població en la capacitat de les administracions públiques, el patiment físic i l'alteració de la vida quotidiana, inclosa la pèrdua i el deteriorament greu de serveis essencials.

i) Anàlisi de riscos: l'estudi de les hipòtesis d'amenaques possibles necessari per determinar i avaluar les vulnerabilitats existents en els diferents sectors estratègics i les possibles repercussions de la pertorbació o destrucció de les infraestructures que li donen suport.

j) Interdependències: els efectes que una pertorbació en el funcionament de la instal·lació o servei produiria en altres instal·lacions o serveis, distingint les repercussions en el mateix sector i en altres sectors, i les repercussions d'àmbit local, autonòmic, nacional o internacional.

k) Protecció d'infraestructures crítiques: el conjunt d'activitats destinades a assegurar la funcionalitat, continuïtat i integritat de les infraestructures crítiques a fi de prevenir, pal·liar i neutralitzar el dany causat per un atac deliberat contra aquestes infraestructures i a garantir la integració d'aquestes actuacions amb les altres que procedeixin d'altres subjectes responsables dins l'àmbit de la seva respectiva competència.

l) Informació sensible sobre protecció d'infraestructures estratègiques: les dades específiques sobre infraestructures estratègiques que, si es revelessin, es podrien utilitzar per planejar i portar a terme accions l'objectiu de les quals sigui provocar la pertorbació o la destrucció d'aquestes infraestructures.

m) Operadors crítics: les entitats o organismes responsables de les inversions o del funcionament diari d'una instal·lació, xarxa, sistema, o equip físic o de tecnologia de la informació designat com a infraestructura crítica d'acord amb aquesta Llei.

n) Nivell de seguretat: aquell l'activació del qual està prevista per part del Ministeri de l'Interior en el Pla nacional de protecció d'infraestructures crítiques, d'acord amb l'avaluació general de l'amenaça i amb l'específica que s'efectuï en cada supòsit sobre cada infraestructura, en virtut del qual correspon declarar un grau concret d'intervenció dels diferents organismes responsables en matèria de seguretat.

o) Catàleg nacional d'infraestructures estratègiques: la informació completa, actualitzada, contrastada i informàticament sistematitzada relativa a les característiques específiques de cada una de les infraestructures estratègiques existents en el territori nacional.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Aquesta Llei s'aplica a les infraestructures crítiques ubicades en el territori nacional vinculades als sectors estratègics definits a l'annex d'aquesta Llei.

2. S'exceptuen de la seva aplicació les infraestructures que depenen del Ministeri de Defensa i de les forces i cossos de seguretat, que es regeixen, als efectes de control administratiu, per la seva pròpia normativa i procediments.

3. L'aplicació d'aquesta Llei s'efectua sens perjudici de:

- a) La missió i les funcions del Centre Nacional d'Intel·ligència que estableix la seva normativa específica, comptant sempre amb la col·laboració i la complementarietat necessàries amb aquelles.
- b) Els criteris i les disposicions que contenen la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, i les seves normes de desplegament, i la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, reformada per la Llei 33/2007, de 7 de novembre.
- c) El que preveu el Programa nacional de seguretat de l'aviació civil que preveu la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, i la seva normativa complementària.

Article 4. *El Catàleg nacional d'infraestructures estratègiques.*

1. El Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat, és el responsable del Catàleg nacional d'infraestructures estratègiques (d'ara endavant, el Catàleg), instrument que ha de contenir tota la informació i valoració de les infraestructures estratègiques del país, entre les quals s'han d'incloure les classificades com a crítiques o crítiques europees, en les condicions que es determinin en el Reglament que desplegui aquesta Llei.

2. La competència per classificar una infraestructura com a estratègica, i si s'escau, com a infraestructura crítica o infraestructura crítica europea, així com per incloure-la en el Catàleg nacional d'infraestructures estratègiques, correspon al Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat, incloses les propostes, si s'escau, de l'òrgan competent de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que tinguin competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic en relació amb les infraestructures ubicades en la seva demarcació territorial.

TÍTOL II

El Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques

Article 5. *Finalitat.*

1. El Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques (d'ara endavant, el Sistema) es compon d'una sèrie d'institucions, òrgans i empreses, procedents tant del sector públic com del privat, amb responsabilitats en el funcionament correcte dels serveis essencials o en la seguretat dels ciutadans.

2. Són agents del Sistema, amb les funcions que es determinin per reglament, els següents:

- a) La Secretaria d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior.
- b) El Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- c) Els ministeris i organismes integrats en el Sistema, que són els que s'inclouen a l'annex d'aquesta Llei.
- d) Les comunitats autònomes i les ciutats amb estatut d'autonomia.
- e) Les delegacions del Govern a les comunitats autònomes i a les ciutats amb estatut d'autonomia.
- f) Les corporacions locals, a través de l'associació d'entitats locals de més implantació en l'àmbit nacional.
- g) La Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- h) El Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.
- i) Els operadors crítics del sector públic i privat.

Article 6. La Secretaria d'Estat de Seguretat.

La Secretaria d'Estat de Seguretat és l'òrgan superior del Ministeri de l'Interior responsable del Sistema de Protecció de les Infraestructures Crítiques Nacionals.

Per a l'acompliment de la seva comesa, el Reglament de desplegament d'aquesta Llei n'ha de determinar les competències en la matèria, que ha d'exercir amb l'assistència dels altres integrants del Sistema i, principalment, del Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

Article 7. El Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

1. Es crea el Centre Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques (d'ara endavant, el CNPIC) com a òrgan ministerial encarregat de l'impuls, la coordinació i la supervisió de totes les activitats que té encomanades la Secretaria d'Estat de Seguretat en relació amb la protecció de les infraestructures crítiques en el territori nacional.

2. El CNPIC depèn orgànicament de la Secretaria d'Estat de Seguretat, i les seves funcions són les que s'estableixin per reglament.

3. Sens perjudici del que disposa l'apartat anterior, correspon al CNPIC la realització d'altres, baixes i modificacions d'infraestructures en el Catàleg, així com la determinació de la criticitat de les infraestructures estratègiques que hi estan incloses.

Article 8. Ministeris i organismes integrats en el Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques.

1. Per cada sector estratègic, s'ha de designar, almenys, un ministeri, organisme, entitat o òrgan de l'Administració General de l'Estat integrat en el Sistema. El nomenament, alta o baixa en aquest d'un ministeri o organisme amb responsabilitat sobre un sector estratègic s'ha de fer mitjançant la modificació de l'annex d'aquesta Llei.

2. Els ministeris i organismes del Sistema són els encarregats d'impulsar, en l'àmbit de les seves competències, les polítiques de seguretat del Govern sobre els diferents sectors estratègics nacionals i de vetllar per la seva aplicació, i actuar igualment com a punts de contacte especialitzats en la matèria. A aquest efecte, han de col·laborar amb el Ministeri de l'Interior a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat.

3. Amb aquests objectius, els ministeris i organismes del Sistema han d'exercir les funcions que es determinin per reglament.

4. Un ministeri o organisme del Sistema pot tenir competències, igualment, sobre dos o més sectors estratègics, de conformitat amb el que estableix l'annex d'aquesta Llei.

Article 9. Delegacions del Govern a les comunitats autònomes i a les ciutats amb estatut d'autonomia.

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes i a les ciutats amb estatut d'autonomia tenen, sota l'autoritat del secretari d'Estat de Seguretat, i en l'exercici de les seves competències, una sèrie de facultats respecte de les infraestructures crítiques localitzades a la seva demarcació.

2. El desplegament reglamentari d'aquestes facultats en tot cas inclou la intervenció, a través de les forces i cossos de seguretat, en la implantació dels diferents plans de protecció específics i de suport operatiu, així com la proposta a la Secretaria d'Estat de Seguretat de la declaració d'una zona com a crítica.

3. No obstant el que disposa l'apartat primer d'aquest article, les comunitats autònomes amb competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de béns i persones i el manteniment de l'ordre públic exerceixen, sobre les infraestructures ubicades en el seu territori, les facultats de les delegacions del Govern relatives a la coordinació dels cossos policials autonòmics i, si s'escau, a l'activació per aquells del Pla de suport operatiu que correspongui per respondre davant d'una alerta de seguretat.

Article 10. *Comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.*

1. Les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia que tinguin competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic poden exercir, sobre les infraestructures ubicades en la seva demarcació territorial, les facultats que es determinin per reglament respecte a la seva protecció, sens perjudici dels mecanismes de coordinació que s'estableixin.

2. En tot cas, les comunitats autònomes esmentades a l'apartat anterior participen en el procés de declaració d'una zona com a crítica, en l'aprovació del Pla de suport operatiu que correspongui, i en les reunions del Grup de Treball Interdepartamental. Així mateix, són membres de la Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.

3. Les comunitats autònomes no incloses en els apartats anteriors participen en el Sistema de Protecció d'Infraestructures Crítiques i en els òrgans previstos en aquesta Llei, d'acord amb les competències que els reconeguin els seus estatuts d'autonomia respectius.

Article 11. *Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.*

1. Es crea la Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques (d'ara endavant, la Comissió) com a òrgan col·legiat adscrit a la Secretaria d'Estat de Seguretat.

2. La Comissió és la competent per aprovar els diferents plans estratègics sectorials així com per designar els operadors crítics, a proposta del Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció d'Infraestructures Crítiques.

3. Les seves funcions i composició són les que s'estableixin per reglament.

Article 12. *Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.*

1. El Sistema compta amb un Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques (d'ara endavant, el Grup de Treball), la composició i les funcions del qual s'han de determinar per reglament.

2. Li correspon, en tot cas, elaborar els diferents plans estratègics sectorials i proposar a la Comissió la designació dels operadors crítics per cada un dels sectors estratègics definits.

Article 13. *Operadors crítics.*

1. Els operadors considerats crítics en virtut d'aquesta Llei han de col·laborar amb les autoritats competents del Sistema, a fi d'optimitzar la protecció de les infraestructures crítiques i de les infraestructures crítiques europees que gestionin. A aquest efecte, han de:

a) Assessorar tècnicament el Ministeri de l'Interior, a través del CNPIC, en la valoració de les infraestructures pròpies que s'aportin al Catàleg, i actualitzar les dades disponibles amb una periodicitat anual i, en tot cas, a requeriment del dit Ministeri.

b) Col·laborar, si s'escau, amb el Grup de Treball en l'elaboració dels plans estratègics sectorials i en la realització de les anàlisis de riscos sobre els sectors estratègics on estiguin inclosos.

c) Elaborar el Pla de seguretat de l'operador en els termes i amb els continguts que es determinin per reglament.

d) Elaborar, segons es disposi per reglament, un Pla de protecció específic per cada una de les infraestructures considerades com a crítiques en el Catàleg.

e) Designar un responsable de seguretat i enllaç en els termes d'aquesta Llei.

f) Designar un delegat de seguretat per cada una de les seves infraestructures considerades crítiques o crítiques europees pel Ministeri de l'Interior, i comunicar la designació als òrgans corresponents.

g) Facilitar les inspeccions que les autoritats competents portin a terme per verificar el compliment de la normativa sectorial i adoptar les mesures de seguretat que siguin necessàries en cada pla, i solucionar en el mínim temps possible les deficiències trobades.

2. És requisit per a la designació dels operadors crítics, tant del sector públic com del privat, que almenys una de les infraestructures que gestionin tingui la consideració d'infraestructura crítica, mitjançant la proposta corresponent de la qual, en tot cas, el CNPIC ha d'informar l'operador abans de fer-ne la classificació definitiva.

3. La designació com a tals dels operadors crítics en cada un dels sectors o subsectors estratègics definits s'ha d'efectuar en els termes que s'estableixin per reglament.

4. Els operadors crítics tenen en el CNPIC el punt directe d'interlocució amb el Ministeri de l'Interior pel que fa a les seves responsabilitats, funcions i obligacions. En cas que els operadors crítics del sector públic estiguin vinculats a una Administració pública o en depenguin, l'òrgan competent d'aquesta es pot erigir, a través del CNPIC, en l'interlocutor amb el Ministeri de l'Interior.

TÍTOL III

Instrumentes i comunicació del Sistema

Article 14. *Instrumentes de planificació del Sistema.*

1. La protecció de les infraestructures crítiques davant les amenaces eventuais que puguin posar-les en situació de risc requereix adoptar i aplicar els plans d'actuació següents:

- a) El Pla nacional de protecció de les infraestructures crítiques.
- b) Els plans estratègics sectorials.
- c) Els plans de seguretat de l'operador.
- d) Els plans de protecció específics.
- e) Els plans de suport operatiu.

2. El Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat, ha d'elaborar el Pla nacional de protecció de les infraestructures crítiques, que és el document estructural que permet dirigir i coordinar les actuacions necessàries per protegir les infraestructures crítiques en la lluita contra el terrorisme.

3. Els plans estratègics sectorials els ha d'elaborar així mateix el Grup de Treball i els ha d'aprovar la Comissió, i han d'incloure, per sectors, els criteris definidors de les mesures a adoptar per fer front a una situació de risc.

4. Els plans de seguretat de l'operador i els plans de protecció específics els han d'elaborar els operadors crítics respecte a totes les seves infraestructures classificades com a crítiques o crítiques europees. Es tracta d'instrumentes de planificació a través dels quals aquells assumeixen l'obligació de col·laborar en la identificació de les infraestructures esmentades, especificar les polítiques a implementar en matèria de seguretat d'aquestes infraestructures, així com implantar les mesures generals de protecció, tant les permanents com les de caràcter temporal que, si s'escau, hagin d'adoptar per prevenir, protegir i reaccionar davant de possibles atacs deliberats contra aquelles.

5. Els plans de suport operatiu els ha d'elaborar el cos policial estatal o, si s'escau, autònom, amb competència en la demarcació, per a cada una de les infraestructures classificades com a crítiques o crítiques europees dotades d'un Pla de protecció específic, i han de preveure les mesures de vigilància, prevenció, protecció o reacció a prestar, de manera complementària a les previstes pels operadors crítics.

6. El contingut concret i el procediment d'elaboració, aprovació i registre de cada un dels plans són els que es determinin per reglament.

Article 15. *Seguretat de les comunicacions.*

1. La Secretaria d'Estat de Seguretat ha d'arbitrar els sistemes de gestió que permetin una contínua actualització i revisió de la informació disponible en el Catàleg per part del CNPIC, així com la seva difusió als organismes autoritzats.

2. Les administracions públiques han de vetllar per garantir la confidencialitat de les dades sobre infraestructures estratègiques a les quals tinguin accés i dels plans que es derivin per a la seva protecció, segons la classificació de la informació emmagatzemada.

3. Els sistemes, les comunicacions i la informació referida a la protecció de les infraestructures crítiques han de disposar de les mesures de seguretat necessàries que en garanteixin la confidencialitat, integritat i disponibilitat, segons el nivell de classificació que els sigui assignat.

Article 16. *El responsable de seguretat i enllaç.*

1. Els operadors crítics han de nomenar i comunicar al Ministeri de l'Interior un responsable de seguretat i enllaç amb l'Administració en el termini que s'estableixi per reglament.

2. En tot cas, el responsable de seguretat i enllaç designat ha de comptar amb l'habilitació de director de seguretat expedida pel Ministeri de l'Interior segons el que preveu la normativa de seguretat privada o amb l'habilitació equivalent, segons la seva normativa específica.

3. Les funcions específiques del responsable de seguretat i enllaç són les previstes per reglament.

Article 17. *El delegat de seguretat de la infraestructura crítica.*

1. Els operadors amb infraestructures considerades crítiques o crítiques europees pel Ministeri de l'Interior han de comunicar a les delegacions del Govern o, si s'escau, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències estatutàriament reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic on s'ubiquin aquelles infraestructures, l'existència d'un delegat de seguretat per a la infraestructura esmentada.

2. El termini per efectuar la comunicació, així com les funcions específiques del delegat de seguretat de la infraestructura crítica, són els que s'estableixen per reglament.

Article 18. *Seguretat de les dades classificades.*

L'operador crític ha de garantir la seguretat de les dades classificades relatives a les seves pròpies infraestructures, a través dels mitjans de protecció i els sistemes d'informació adequats que es determinin per reglament.

Disposició addicional primera. *Normativa i règim econòmic aplicable a la Comissió Nacional per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques i al Grup de Treball Interdepartamental per a la Protecció de les Infraestructures Crítiques.*

En el que no preveu aquesta Llei, cal atènyer-se al que disposa per al funcionament dels òrgans col·legiats el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, el funcionament i els treballs de la Comissió així com del Grup de Treball previstos en aquesta norma s'han de portar a terme amb càrrec a les dotacions pressupostàries i els mitjans personals i tecnològics del Ministeri de l'Interior, sense que suposin cap increment de la despesa pública.

Disposició addicional segona. *Classificació dels plans.*

Els plans a què es refereix l'article 14 d'aquesta Llei tenen la classificació que els correspongui en virtut de la normativa vigent en la matèria, la qual ha de constar de forma expressa en l'instrument de la seva aprovació.

Disposició addicional tercera. *Forces i cossos de seguretat.*

Les referències efectuades en aquesta Llei a les forces i cossos de seguretat inclouen, en tot cas, els cossos policials que depenen de les comunitats autònomes amb competències estatutàries reconegudes per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic.

Disposició addicional quarta. *Ceuta i Melilla.*

De conformitat amb el que estableixen els estatuts d'autonomia de les ciutats de Ceuta i Melilla, els consells de Govern de totes dues, d'acord amb la Delegació del Govern respectiva, poden emetre informes i propostes en relació amb l'adopció de mesures específiques sobre les infraestructures situades en aquestes ciutats que siguin objecte d'aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència atribuïda a l'Estat en virtut de l'article 149.1.29a de la Constitució espanyola en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Competències en matèria de protecció civil.*

El que disposa aquesta Llei s'entén sens perjudici del que estableixi la normativa autonòmica en matèria de protecció civil, d'acord amb les competències corresponents a cada territori en virtut del que disposin els estatuts d'autonomia corresponents.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret comunitari.*

Mitjançant aquesta Llei i els seus desplegaments reglamentaris posteriors s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/114/CE del Consell, de 8 de desembre, sobre la identificació i la classificació d'infraestructures crítiques europees i l'avaluació de la necessitat de millorar-ne la protecció.

Disposició final quarta. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè en el termini de sis mesos dicti el reglament d'aquesta Llei.
2. Igualment s'habilita el Govern per modificar per reial decret, a proposta del titular del Ministeri de l'Interior i del titular del departament competent per raó de la matèria, l'annex d'aquesta Llei.
3. En l'àmbit de les seves competències, les comunitats autònomes també poden elaborar les normes reglamentàries necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Sectors estratègics i ministeris/organismes del sistema competents

Sector	Ministeri/Organisme del sistema
Administració.	Ministeri Presidència. Ministeri Interior. Ministeri Defensa. Centre Nacional d'Intel·ligència. Ministeri Política Territorial i Administració Pública.
Espai.	Ministeri Defensa.
Indústria nuclear.	Ministeri Indústria, Turisme i Comerç. Consell de Seguretat Nuclear.
Indústria química.	Ministeri Interior.
Instal·lacions de recerca.	Ministeri Ciència i Innovació. Ministeri Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.
Aigua.	Ministeri Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. Ministeri Sanitat, Política Social i Igualtat.
Energia.	Ministeri Indústria, Turisme i Comerç.
Salut.	Ministeri Sanitat, Política Social i Igualtat. Ministeri Ciència i Innovació.
Tecnologies de la informació i les comunicacions (TIC).	Ministeri Indústria, Turisme i Comerç. Ministeri Defensa. Centre Nacional d'Intel·ligència. Ministeri Ciència i Innovació. Ministeri Política Territorial i Administració Pública.
Transport.	Ministeri Foment.
Alimentació.	Ministeri Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. Ministeri Sanitat, Política Social i Igualtat. Ministeri Indústria, Turisme i Comerç.
Sistema financer i tributari.	Ministeri Economia i Hisenda.